

ПАМ'ЯТІ СОФІЇ ДЕНИСЕНКО



На 90-му році життя, 3 листопада 2014 року, відійшла у засвіти душа Софії Никифорівни Денисенко – доктора філологічних наук, професора, відомого германіста, жінки невтомної праці, за яку заслужено була пошанована та одержала низку високих нагород.

Софія Денисенко – академік Академії наук Вищої освіти України, відмінник освіти, член спеціалізованих й експертних рад, редколегій наукових часописів, «Жінка року 1999», «Хто є хто – 2000» у номінації Американського бібліографічного інституту. За наукові досягнення Академією наук Вищої освіти нагороджена медаллю Ярослава Мудрого, нагрудним знаком Софії Русової та орденом Княгині Ольги III ступеня.

Її ім'я – на сторінках збірника «Краса і гордість

Львівщини».

Професор Денисенко С. Н. – автор понад 450 наукових та публіцистичних праць. Її наукові зацікавлення – фразеологія, термінологія, методика викладання іноземних мов, перекладознавство, деякі питання загального мовознавства тощо. Професор Денисенко керувала науковими працями студентів, аспірантів, здобувачів, консультувала авторів кандидатських і докторських дисертацій та була опонентом на їхньому захисті.

Наша громадськість зі щирою вдячністю сприйняла документально-публіцистичну повість Софії Денисенко «Тіні незабутих предків» (2002, 2005) про знищення радянською владою українського села, Голодомор в Україні 1932–1933 рр., розкуркулення, колективізацію. За мотивами цього твору було знято документальний фільм «Попіл наших сердець» (Галичина-фільм, продюсер В. Кметик, 1996).

Авторка талановито відтворила тогочасні трагічні події на рідній Полтавщині, землі, що славилася у світі особливо щедрою врожайністю, але на якій у роки страшного лихоліття медсестри збирали по вулицях тіла немовлят, що загинули від жорстокості людиноненавистницької ідеології. Очевидець тих подій на прикладі своєї великої рідні, яку майже всю було знищено, документально засвідчила, як позбавляли Україну працьовитих, хазяйновитих хліборобів, руйнували генофонд нації, знищували природні закони популяції, застосовуючи найжорстокіші методи. 2003 року пані Софія працювала як член наукової експедиції «Місцями Голодомору». За дослідження теми Голодомору в Україні удостоєна державних нагород.

Софія Денисенко народилася 13 березня 1925 року на хуторі Ковердина Балка в родині заможних селян-хліборобів. Волею милосердної Долі та людського доброго серця дитиною пережила лиху годину. А далі – навчання і невтомна праця: у повоєнні роки студентка філологічного факультету Полтавського педінституту (факультет російської мови та літератури), студентка Харківського інституту іноземних мов (німецька філологія), перекладач з німецької мови у групі радянських військ у Німеччині. У 1960–1976 рр. – викладач німецької мови Чернівецького державного університету. Свій кваліфікаційний рівень підвищувала, навчаючись в аспірантурі в Московського інституту інозем-

них мов, де 1973 р. захистила кандидатську дисертацію, присвячену питанням фразеологічної деривації, цю ж тему поглибила в докторській праці, яку захистила 1990 р.

Упродовж 1976–2003 рр. Софія Денисенко працювала професором кафедри іноземних мов Львівського лісотехнічного університету, від 2003 р. – професором кафедри іноземних мов для природничих факультетів Львівського національного університету імені Івана Франка.

У пам'яті колег Софія Денисенко залишиться як людина нелегкої долі, великий життєлюб, талановитий педагог, вдумливий науковець, активний член редколегії наукового вісника університету «Львівська політехніка» «Проблеми української термінології», щира й доброзичлива людина.

Олександра Сербенська